

Okresní soud v Táboře

nám. Mikuláše z Husi 43, 390 01 Tábor

tel.: 381 205 111, fax.: 381 205 199, e-mail: podatelna@osoud.tab.justice.cz, IČO: 00024694

ID datové schránky: y97abtk

NAŠE ZNAČKA: 8 Si 17/2025

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Mgr. Jiří Vaněk

DNE: 21. února 2025

Vážený pan

xxx

Rozhodnutí

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou okresního soudu Mgr. Jiřím Vaňkem o žádosti ze dne 17. 2. 2025 žadatele xxx, bytem xxx,

takto:

Žádost ze dne 17. 2. 2025, vedená pod sp. zn. 8 Si 17/2025, o poskytnutí informací, se podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, odmítá.

Odůvodnění:

Výše uvedeného dne požádal Okresní soud v Táboře žadatel o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), týkajících se období posledních 15 let (žadatelem dalším podáním upřesněno na období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2024), a to ohledně veškerých věcí z oblasti rodinného práva, které v uvedeném období vyřizovala soudkyně Mgr. Jana Provazníková. Konkrétně žadatel požádal, aby mu byly z těchto spisů sděleny informace, v kolika případech soudkyně rozhodla, že dítě bude svěřeno do výlučné péče matky, v kolika případech rozhodla, že dítě bude svěřeno do výlučné péče otce, v kolika případech rozhodla o střídavé péči, v kolika případech rozhodla o společné péči, v kolika jednáních (věcech) byla proti soudkyni Mgr. Janě Provazníkové vznesena námitka podjatosti a jaké straně bylo dle těchto námitek údajně nadržováno, v kolika případech soudkyně Mgr. Jana Provazníková nařídila psychologický posudek dítěte, v kolika případech obou rodičů, v kolika případech pouze jednoho z rodičů, jaký byl v těchto případech poměr posudků ženy/muži, jaké byly hlavní důvody pro nařízení těchto posudků, kolik unikátních znalců soudkyně využila za žádané období, v kolika případech bylo rozhodnutí soudkyně Mgr. Jany Provazníkové napadeno odvoláním, v kolika případech bylo její rozhodnutí potvrzeno odvolacím soudem, v kolika případech bylo její rozhodnutí změněno, jaké byly hlavní důvody těchto změn (pokud je možné tyto důvody uvést anonymizovaně a agregovaně), v kolika případech bylo původní rozhodnutí o svěřením dítěte do péče následně změněno a jaké byly hlavní důvody v těchto případech změn původního rozhodnutí pro tuto změnu. Současně požádal, aby mu byly výše uvedené informace poskytnuty v elektronické podobě a ve strukturovaném formátu, nejlépe ve formátu Excel, CSV nebo PDF s tabulkami. Výslovně dále uvedl, že má možnost podat stížnost, a pokud jeho žádost nebude vyřízena v zákonné lhůtě nebo budou poskytnuty neúplné údaje, bude podána stížnost podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb., případně podnět k Ministerstvu spravedlnosti ČR a Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Podle § 15 odst. 1 InfZ, pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží. Podle § 14 odst. 5 písm. d) InfZ Povinný subjekt posoudí žádost a nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění nebo upřesnění; je-li zapotřebí licence podle § 14b, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku. Podle odst. 6 téhož ustanovení lhůtu pro poskytnutí informace podle odstavce 5 písm. d) může povinný subjekt prodloužit ze závažných důvodů, nejvýše však o deset dní.

Ze statistických materiálů vedených soudem bylo zjištěno, že za žadatelem uvedené období 15 let činil nápad věcí soudkyně Mgr. Jany Provazníkové, tedy věcí, ohledně kterých žadatel požaduje uvedené informace, celkem 4 905 spisů. Informace požadované žadatelem nelze zjistit z informačních systémů, neboť v nich se jen eviduje, zda je věc vyřízena či nikoli, tedy neeviduje se způsob vyřízení věci, tj. komu a do jakého typu péče bylo nezletilé dítě svěřeno. Z informačních systému nelze zjistit ani důvod pro nařízení psychologického posudku soudkyní Mgr. Janou Provazníkovou, ani kdo byl zkoumanou osobu, či žadatelem požadované důvody nařízení posudku. Tyto důvody ostatně nejsou uvedeny ani v usnesení o nařízení znaleckého posudku, ale patrně by je bylo možné nalézt v protokolech o jednáních (těchto může být více), anebo v rozhodnutích ve věci samé. Pro získání informací požadovaných žadatelem by tedy bylo nezbytné nahlédnout jednotlivě do každého spisu za období od 1. 1. 2010 do 31. 12. 2024, najít v dokumentech v každém ze spisů rozsudek nebo protokol, pročíst jej, a získané informace zaznamenat v žadatelem požadované tabulce, kterou bude třeba také nejprve vytvořit (žadatel žádnou tabulku, která by měla být soudem vyplněna, nepředložil). Stejně tak by tomu bylo s hledáním námítky podjatosti vůči soudkyni Mgr. Janě Provazníkové, neboť tyto soudní informační systém nezaznamenává, a bylo by tak třeba projít a pročíst veškerá podání každého z účastníků v každém spisu, zda byla vůči soudkyni Mgr. Janě Provazníkové vznesena námitka podjatosti či nikoli a zjistit z ní žadatelem požadovaný údaj, komu bylo dle osoby vznášející námitku soudkyní straněno. Informační systém soudů nezaznamenává ani způsob vyřízení odvolání odvolacím soudem, což tedy znamená, že i každé rozhodnutí odvolacího soudu by bylo třeba ve spise fyzicky nalézt a podrobně pročíst, neboť žadatel požaduje nejen způsob rozhodnutí odvolacího soudu (zda rozhodnutí bylo potvrzeno nebo změněno), ale požaduje i informaci, jaké byly hlavní důvody změn. Ty z výroku rozhodnutí odvolacího soudu zjistit nelze, důvodů změn může být více a pak by bylo třeba i hodnotit zpracovatelem informací, který z důvodů pro změnu rozsudku je žadatelem požadovaným hlavním důvodem změny. Je evidentní, že získávání těchto informací ze spisů a jejich zpracování by potřebovalo nezbytný čas, který se bude lišit spis od spisu, dle jeho rozsahu. U každého spisu však bude nezbytné informaci nalézt (identifikovat), což znamená z výše uvedených důvodů pročíst veškerá podání účastníků, protokoly o jednání, kde též mohla být vznesena námitka podjatosti, a výroky všech rozsudků soudkyně Mgr. Jany Provazníkové a veškeré tyto informace shromáždit a zařadit do tabulky. V případě, že bylo ve věci podáno odvolání, pak bude třeba navíc pročíst rozhodnutí odvolacích soudů, zaevidovat výsledek odvolání a nalézt v rozhodnutích odvolacího soudu hlavní důvod změny rozhodnutí; v případě, že ve věci byl zadán znalecký posudek, bude třeba navíc též nalézt a naformulovat hlavní důvod zadání znaleckého posudku. Při zvažování časové náročnosti těchto operací by byla třeba v průměru na jeden spis časová dotace minimálně 5 minut (počínaje od nalezení spisu, přes pročení dokumentů, nalezení požadovaných informací, jejich vyhodnocení a následné zaznamenání do tabulky a zpětné založení spisu), což vychází při výše uvedeném počtu spisů na 24 535 minut (4 905 x 5), tedy na celkem 408,75 hodin (24 535/60). To představuje 51 pracovních směn po 8 hodinách, tedy při průměrném počtu 21 pracovních dní v měsíci práci jednoho zaměstnance na plný úvazek po dobu 2 a půl měsíce.

Je proto namístě položit otázku, zda takto požadované zcela mimořádně rozsáhlé vyhledání informací má skutečně naplňovat smysl zákonné úpravy, podle které žadatel informace požaduje, tedy kontrolu veřejné správy, anebo zda žadatel takto výjimečně rozsáhlým požadavkem ve skutečnosti právo na informace nezneužívá a jeho žádost o uvedený obrovský soubor informací (celá řada údajů z veškerých spisů soudkyně Mgr. Jany Provazníkové za 15 let) není naopak šikanózním výkonem práva na informace. Pro její zodpovězení není možné žádost žadatele posuzovat izolovaně, ale ve spojitosti s jeho jinými podáními, která činí vůči zdejšímu soudu, ale i jiným institucím. Z rozhodovací i správní činnosti zdejšího soudu je známo, že žadatel je účastníkem řízení ve věci péče o nezletilého xxxx, která je vedena u zdejšího soudu pod sp. zn. xxxx. Přestože nezletilý teprve před nedávnem dovršil 3 roky svého věku, jeho opatrovnický spis má bezmála 800 stran, což je u zdejšího soudu absolutně nevídané. Věc nyní vyřizuje soudkyně Mgr. Jana Provazníková. Žadatel (otec nezletilého) i v tomto spise podává celou řadu nejrůznějších podání a stížností, v poslední době právě zejména vůči soudkyni Mgr. Janě Provazníkové. Jeho podání napadající postup soudkyně Mgr. Jany Provazníkové v opatrovnickém řízení byla předsedou soudu vyřizována dopisy ze dne 8. září 2024 pod sp. zn. 20 Spr 649/2024, ze dne 12. září 2024 pod sp. zn. 20 Spr 702/2024, ze dne 5. listopadu 2024 pod sp. zn. 20 Spr 849/2024. V těchto dopisech bylo žadateli vysvětlováno, že jen ze skutečnosti, že soudkyně Mgr. Jana Provazníková nevyhoví všem jeho důkazním návrhům nebo opakovaně zamítá jeho návrhy na předběžná opatření, nelze automaticky vyvozovat nadržování či stranění matce a nejedná se o důvod pro vyloučení soudce (s odkazem na ust. § 14 odst. 4 o.s.ř.). V současné době se předmětný opatrovnický spis nachází u odvolacího soudu (od 12. 2. 2025) právě k rozhodnutí o námitce podjatosti, kterou podal žadatel vůči soudkyni Mgr. Janě Provazníkové dne 1. 2. 2025. V tomtéž podání podal na soudkyni Mgr. Janu Provazníkovou i stížnost a navrhl, aby byla kárně stíhána a vyloučena z funkce. Dne 3. 2. 2025 podal žadatel stížnost i na opatrovníka (OSPOD). V ní si na 3 stranách stěžuje na údajnou podjatost opatrovníka nezletilého, jeho údajnou snahu poškodit otce místo hájení zájmů dítěte atd. Ze spisu dále plyne, že žadatel podává opakovaně trestní oznámení na matku nezletilého a podal trestní oznámení i na soudkyni Mgr. Janu Provazníkovou. S přihlédnutím k těmto konkrétním skutečnostem lze žádost žadatele o požadované zcela enormní vyhledávání a zpracování informací, která se svým rozsahem zcela vymyká běžnému poskytování informací povinným subjektem a týká se právě a jen soudkyně Mgr. Jany Provazníkové, považovat za zneužívající a šikanózní výkon práva. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 11. 2005, č. j. 1 Afs 107/2004-48, publikovaném pod č. 869/2006 Sb. NSS, „*zneužitím práva je situace, kdy někdo vykoná své subjektivní právo k neodůvodněné újmě někoho jiného nebo společnosti; takovéto chování, jímž se dosahuje výsledku nedovoleného, je jenom zdánlivě dovolené. O chování toliko zdánlivě dovolené jde z toho důvodu, že objektivní právo nezná chování zároveň dovolené a zároveň nedovolené; vzhledem k tomu, že ze zásady lex specialis derogat legi generali vyplývá, že zákaz zneužití práva je silnější, než dovolení dané právem, není takové chování výkonem práva, ale protiprávním jednáním (viz Knapp, V. Teorie práva, Praha: C. H. Beck, 1995, s. 184–185). Výkonu práva, který je vlastně jeho zneužitím, proto soud neposkytne ochranu.*“

Smyslem zákonné úpravy v InfZ jistě nebylo paralyzovat běžnou činnost úřadů a soudů tím, že budou vyhledávat dle rozmaru žadatelů informace v tisících spisů starých až 15 let, tyto pro možnost vyhovění žádosti pročítat a z nich vypisovat žadatelům údaje o hlavních důvodech svého postupu, jak by tomu bylo v případě vyhovění žádosti žadateli. Opatrovnické oddělení péče o nezletilé zdejšího soudu se skládá ze 3 soudkyní, které vyřizují celou řadu jiných věcí, s každou soudkyní spolupracuje 1 zapisovatelka, která přepisuje protokoly a rozsudky, dále v něm pracuje 1 vedoucí kanceláře, která eviduje pohyb spisů a zakládá veškerá došlá podání, a 1 asistentka, která kromě přípravy jednoduchých rozhodnutí vyřizuje i samostatnou agendu elektronických platebních rozkazů. Tyto skutečnosti jsou zmiňovány proto, že nejde o žádný eufemismus, když je uvedeno, že by pro vyhovění žádosti v zákonných lhůtách (viz výše citace § 14) byla paralyzována činnost opatrovnického oddělení. Při žadatelem požadovaném enormním rozsahu informací by vyhovění

žádosti fakticky zabránilo plnění ostatních zákonných povinností soudem. Není představitelné a odporuje to principu rozumného uspořádání společenských vztahů (viz výše uvedené rozhodnutí NSS), aby namísto výkonu soudní moci, a to ve věcech péče o nezletilé, kde je třeba postupovat a rozhodovat s největším urychlením, příslušní zaměstnanci soudu po dobu několika týdnů jen a pouze vyhledávali a třídili informace pro žadatele, který vystupuje jako notorický stěžovatel, a proto byla jeho žádost odmítnuta, což je postup souladný i s odbornou literaturou (*Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 772*). Pro úplnost lze dodat, že žádost žadatele vzhledem k jejímu nepřiměřenému rozsahu směřuje i do let, kdy ještě neplatil zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, (nabyl účinnosti dne 1. 1. 2014) tedy sahá až do období platnosti zákona o rodině č. 94/1963 Sb., který je zcela bez významu pro současnou praxi, jež postupuje podle jiného zákona, což podtrhuje šikanózní charakter žádosti žadatele.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání se podává u povinného subjektu Okresního soudu v Táboře a rozhoduje o něm nadřízený orgán, kterým je Ministerstvo spravedlnosti ČR.

Mgr. Jiří Vaněk v. r.
předseda Okresního soudu v Táboře

Shodu s prvopisem potvrzuje Jiřina Kutílková.